

« κες τῆς παρούσης γενεᾶς δίστανται καὶ διαφέρουσιν ἀ-
 « ποχωροῦντες τοῦ κοινοῦ γεννήτορος στελέχους πρὸς μίαν
 « γραμμὴν, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος προέβη εἰς ἄλλην.»

Οὐχ ἤττον ἐνυπάρχει ἐν αὐτοῖς κοινὸν ἄμμα ἢ σύνδεσμος·
 ὅπως δὲ ἀποδείξῃ τοῦτο ὁ Δαρβίνος προσκαλεῖ τὴν προσο-
 χὴν τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου εἰς πραγματικότητος. Οὕτως,
 ὁ ἄνθρωπος, λέγει, φέρει ἐν ἑαυτῷ σήμερον στοιχειώδεις μῦς,
 μῦσας τινὰς οἵτινες κατὰ τινα χρόνον τῆς ἀναπτύξεως αὐ-
 τοῦ πρέπει νὰ τῷ ἦσαν χρήσιμοι, τὴν σήμερον ὅμως οὐδό-
 λως ὑπηρετοῦσιν αὐτὸν, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπέβησαν στοι-
 χειωματικοί. Πολλοὶ παρατήρησαν ὅτι ὑπάρχουσιν ἄνθρω-
 ποι δυνάμενοι νὰ σείωσι τὰ ὦτα αὐτῶν ὀπισθεν καὶ ἔμπρο-
 σθεν, ἐνῶ ἄλλοι σείωσι τὸ δέρμα αὐτῶν, ἀπαράλλακτα ὡς
 παρατηρήσατε τὸν ἵππον τοῦτο ποιῶντα ὁσάκις ἐγγίσετε
 αὐτὸν εἰς εὐαίσθητά τινα μέρη, ὅταν φοικιᾷ καὶ σείῃ τὸ
 δέρμα· οὕτω καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐποίει τὸ αὐτὸ, ὅπερ δεικνύε-
 ται ἐκ τοῦ ὅτι πραγματικῶς ἔχει τοὺς μῦς ἐκείνους εἰς τὴν
 θέσιν αὐτῶν, ὥστε ἐὰν ἐκαλοῦντο εἰς τακτικὴν καὶ συνεχῆ
 ἀσκήσιν, ἐδύναντο καὶ πάλιν νὰ ἀναπτυχθῶσιν, ἀλλ' ἐπειδὴ
 ἔμειναν ὑπνώπτοντες καὶ ἐν ἀχρηστίᾳ ἐπὶ τοσοῦτον, κατήν-
 τησαν σήμερον στοιχειωματικοί. Οἱ Δαρβίνιοι φυσικῶ τῷ
 λόγῳ αἰνίττονται λέγοντες, ἐὰν ἡ θεωρία ἡμῶν δὲν ἔχεται
 ἀληθείας, πῶς συμβαίνει ὥστε οἱ στοιχειωματικοὶ οὗτοι
 μῦσας νὰ εὐρίσκωνται εἰς τὴν θέσιν των, ἢ τίνας ἔνεκεν ἐ-
 βέβησαν; Ἐὰν δὲν ἦσαν ἄλλοτε οὐδεμιᾶς χρήσεως, εἰς τί
 χρησιμεύουσι νῦν, ἢ τίνας ἔνεκεν ὑπάρχουσιν ἐπιτοπίως.
 Τοῦτο εἶναι ἐν τῶν ἐπιχειρημάτων ἐρ' οὗ ἐρείδεται ἡ βᾶσις
 τῆς θεωρίας τοῦ Δαρβίνου, ἢ ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ὑπάρχουσι
 στοιχειώδεις μεῖς εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Ἐπικαλεῖται καὶ αὐθις τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπιστημονικοῦ